

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-326/11) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. g) w związku z art. 4 ust. 3 lit. a) — Dostawa budynków wraz gruntem, na którym stoją — Dostawa budynku, w którym trwają roboty w celu wzniesienia nowego budynku w drodze przebudowy — Kontynuacja i zakończenie robót przez kupującego po dostawie — Zwolnienie z podatku VAT)

(2012/C 287/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 4 ust. 3 lit. a) oraz art. 13 część B lit. g) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienia przewidziane przez szóstą dyrektywę — Zwolnienie dostaw budynków wraz z gruntem, na którym stoją — Dostawa budynku, w którym trwają roboty w celu wzniesienia nowego budynku — Kontynuacja i zakończenie robót przez kupującego po dostawie

Sentencja

Artykuł 13 część B lit. g) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w związku z art. 4 ust. 3 lit. a) owej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że zwolnienie z podatku od wartości dodanej przewidziane w tym pierwszym przepisie obejmuje transakcję dostawy nieruchomości, na którą składają się grunt i stary budynek w trakcie przebudowy w nowy budynek, taką jak będąca przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, jeżeli w momencie tej dostawy stary budynek został poddany jedynie częściowym robotom rozbiórkowym i przynajmniej w części był jeszcze użytkowany jako taki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 4 maja 2012 r. — Helmut Butz, Christel Bachman-Butz, Frederike Butz przeciwko Société Air France SA

(Sprawa C-212/12)

(2012/C 287/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Helmut Butz, Christel Bachman-Butz, Frederike Butz

Strona pozwana: Société Air France SA

Pytanie prejudycjalne

Czy pasażerowi przysługuje prawo do uzyskania odszkodowania na podstawie art. 7 rozporządzenia ⁽¹⁾, jeżeli opóźnienie pierwszego lotu jest mniejsze niż to, które określone zostało w art. 6 ust. 1 rozporządzenia, jednakże opóźnienie lotu łączonego jest większe niż to, które określone zostało w art. 6 ust. 1 rozporządzenia, a przylot do miejsca docelowego nastąpił co najmnij trzy godziny później niż zaplanowano?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 11 maja 2012 r. — Andreas Ingemar Thiele Meneses przeciwko Region Hannover

(Sprawa C-220/12)

(2012/C 287/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Hannover

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Andreas Ingemar Thiele Meneses

Strona pozwana: Region Hannover

Pytania prejudycjalne

Czy przyznane przez art. 20 i 21 TFUE obywatelowi Unii prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu stoi na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, zgodnie z którym niemieckim obywatelom ze stałym miejscem zamieszkania poza Republiką Federalną Niemiec może zostać udzielone stypendium edukacyjne z tytułu uczęszczania do placówki edukacyjnej położonej w państwie członkowskim Unii Europejskiej tylko wtedy, gdy placówka edukacyjna położona jest w państwie stałego miejsca zamieszkania lub w państwie sąsiadującym z tym państwem i poza tym szczególne okoliczności konkretnego przypadku uzasadniają udzielenie stypendium?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 4 czerwca 2012 r. — A. Adil przeciwko Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Sprawa C-278/12)

(2012/C 287/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: A. Adil

Strona pozwana: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 21 kodeksu granicznego Schengen ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie krajowemu uprawnieniu ustanowionemu w art. 50 Vreemdelingenwet 2000 i szczegółowo uregulowanemu w art. 4.17a Vreemdelingenbesluit 2000 polegającemu na przeprowadzaniu kontroli osób w obszarach za granicami wewnętrznymi celem sprawdzenia, czy spełnione zostały obowiązujące w państwie członkowskim przesłanki legalnego pobytu?
- 2) a) Czy art. 21 kodeksu granicznego Schengen stoi na przeszkodzie kontrolom krajowym, takim jak wskazane w art. 50 Vreemdelingenwet 2000, które są przeprowadzane na podstawie ogólnych informacji i doświadczenia dotyczących nielegalnego pobytu osób w miejscu przeprowadzanej kontroli w sposób określony w art. 4.17a ust. 2 Vreemdelingenbesluit 2000, czy też przy przeprowadzaniu tego rodzaju kontroli muszą istnieć konkretne informacje wskazujące na to, że osoba kontrolowana przebywa w danym państwie członkowskim nielegalnie?
- b) Czy art. 21 kodeksu granicznego Schengen stoi na przeszkodzie tego rodzaju kontroli, jeżeli jest ona przeprowadzona w celu pozyskania wskazanych w lit. a) ogólnych informacji i doświadczenia dotyczących nielegalnego pobytu i odbywa się to w ograniczonym zakresie?

- 3) Czy art. 21 kodeksu granicznego Schengen należy interpretować w ten sposób, że ograniczenie uprawnienia do kontroli w sposób określony w przepisach ustawowych tego rodzaju, jak art. 4.17a Vreemdelingenbesluit 2000 w sposób wystarczający zapewnia, że kontrola nie będzie miała w rzeczywistości skutku odprawy granicznej, zakazana na mocy art. 21 kodeksu granicznego Schengen?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 20 czerwca 2012 r. — Finanzamt Düsseldorf-Mitte przeciwko Ibero Tours GmbH

(Sprawa C-300/12)

(2012/C 287/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Düsseldorf-Mitte

Strona pozwana: Ibero Tours GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z zasadami wynikającymi z wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 24 października 1996 r. w sprawie C-317/94 Elida Gibbs, Rec. s. I-5339, dochodzi do obniżenia podstawy opodatkowania w ramach łańcucha dystrybucji również wtedy, gdy pośrednik (tutaj: biuro podróży) zwraca odbiorcy (tutaj: podróżnemu) usługi, której dotyczy pośrednictwo (tutaj: usługi organizatora wycieczek na rzecz podróżnego) część ceny tej usługi?
- 2) W wypadku gdy na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: czy zasady określone w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie Elida Gibbs, Rec. s. I-5339 mają zastosowanie również wtedy, gdy specjalnemu systemowi, o którym mowa w art. 26 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych ⁽¹⁾ podlega tylko usługa organizatora podróży, której dotyczy pośrednictwo, a nie również usługa pośrednictwa biura podróży?